

Sekretu profesionala aro digitalean

Profesionalaren eta bere bezeroaren arteko komunikazioa teknikoki egokia ez den kanal baten bidez egiten denean, sekretua ez da filtrazioaren egunean hausten. Askoz lehenago hautsi zen, tresna aukeratu zen unean bertan.

Elkar ulertzeko: Abokatu batek bezero baten kontratua bidaltzen du WhatsApp bidez. Medikuek batek diagnosi bat iruzkintzen du Telegram bidez. Inork ez du ezer arrarorik ikusten. Baina sekretu profesionala ez da zerbaitek ihes egiten duen egunean hausten — kanala aukeratu zenean hautsi zen.

Ia inork ikusten ez duen arazoa

Abokatu batek bere telefonoan bezero baten dokumentu konfidentzial bat jasotzen du. Medikuek batek diagnostiko delikatu bati buruz hitz egiten du kide batekin. Psikologo batek paziente baten tratamendua koordinatzen du psikiatra batekin. Zerga-aholkulari batek berrikusteko zain dagoen deklarazio baten datuak bidaltzen ditu. Guztiek egiten dute berehalako mezularitzaren bidez. Eta ia inor ez da gelditzen mezu horiek benetan non amaitzen duten pentsatzera.

Erantzuna kasu gehienetan bera da: profesionalak kontrolatzen ez duen zerbitzari batean, bere legedia nahitaez ezagutzen ez duen herrialde batean, negozio-eredua —termino ekonomiko zuzenetan— datuak metatzea den enpresa batek kudeatua. Mezua enkriptatuta egon daiteke trantsituan. Baina zerbitzarira iristen denean, hirugarren baten azpiegituran gordetako kopia bat da, hirugarren horren erabaki operatibo, legal eta komertzialen mende dagoena. Ez profesionalaren erabakien mende.

Legediak dioena

Datuen Babeserako Europako Erregelamendu Orokorra argia da bere 32. artikuluan: datu pertsonalak tratatzen dituen orok neurri tekniko eta organiko "egokiak" ezarri behar ditu arriskuari dagokion segurtasun-maila bermatzeko. Neurrien egokitasuna ez da neurtzen "aplikazioak egiten duela diodenarekin", benetako arriskuarekin baizik. Bezero baten datuak Europako Ekonomia Eremuaren kideko babes-mailarik bermatzen ez duen jurisdikzio bateko zerbitzari batean amaitzen badira, tratamenduaren arduradunak —hau da, profesionalak— ziurrenik guztiz jabetzen ez den arrisku bat hartzen du.

Eta ez da bakarrik RGPDa. Sekretu profesionalak, abokatu, mediku, psikologo, auditore, kazetari eta beste batzuentzat berariaz araututa dagoenak, bezeroarekiko komunikazioa konfidentziala izatea eskatzen du. Ez "ahalik eta konfidentzialena". Baldintzarik gabe konfidentziala. Erabilitako kanal teknikoak hori bermatu ezin badu, profesionala bere lanbideko deontologiak onartzen ez duen arrisku bat hartzen ari da.

Paradoxa da arriskua ikusezina dela. Inork ez du bulegoko mezularitza auditatzen. Inork ez dio txat-hornitzaileari datuak tratatzeko kontratua eskatzen. Arriskua beranduegi denean bakarrik azaleratzen da: filtrazio bat, argitaratutako segurtasun-huts bat, beste kontinente batean erabiltzaileari jakinarazi gabe gauzatutako epaitegi-agindu bat.

Profesional batek teknikoki behar duena

Sekretua gordetzeko betebeharra duen pertsona batek behar duena, eskakizunen ikuspuntutik, harrigarriki erraza da berez:

- Mezuak bidaltzailearen gailutik hartzailearen gailura zuzenean joaten diren kanal bat, kopiak gordetzen dituen tarteko zerbitzaririk igaro gabe.
- Jurisdikzioa eta politikak diseinuz RGDarekin lerrokatuta dituen azpiegitura bat, ez adierazpen bidez.
- Solaskidearekin identifikatzeko modu bat, hirugarren bati kontaktu profesionalak (bezeroen izenak, telefono-zenbakiak, kontaktu-liburua) entregatu beharrik gabe.
- Sistema egiaztagarri bat —ez hornitzailearen hitzean oinarritua— mezua pertsona egokiari iritsi zaiola berresteko.

Ez da zerrenda zorrotza. Izan ere, aro digitalaren aurreko komunikazio profesionalean berezkozat hartzen zena da. Gutun ziurtatu batek irizpide horiek guztiak betetzen zituen. Bulegoko zentralitatik bezeroarenera egindako telefono-dei batek ere bai. Bitxia ez da berme horiek gaur egun eskatzea: bitxia da kanal digitalerako trantsizioan galdu izana, inor konturatu gabe.

Enkriptatzearen eta ez gordetzearen arteko aldea

Badago metafora erabilgarri bat. Mezu bat enkriptatzea eta zerbitzari batean gordetzea dokumentu bat kutxa gotor batean jartzea eta kutxa gotorra arrotz baten etxean uztea bezalakoa da. Kutxa gotorra ona da. Dokumentua ezin da irakurri, printzipioz. Baina dokumentuak *beste norbaiten etxean jarraitzen du*. Eta norbait horrek epaitegi-agindu bat jaso dezake, zibereraso bat jasan, bere zerbitzu-baldintzak aldatu, beste etika bat duen beste enpresa batek erosi edo bihar desagertu.

Egiturazko alternatiba —ez prozedurazkoa, ez konfiantzan oinarritua— dokumentua bulegotik inoiz ez ateratzea da. Profesionalaren mahaitik bezeroaren mahaira zuzenean bidaiatzea, inolako bitartekaririk gabe. Horixe da gailuen arteko puntuz puntuko komunikazioak teknikoki egiten duena: bitartekaria ezabatzen du. Ez bitartekaria gaiztoa delako. Besterik gabe, sekretu profesionalaren kasuan bitartekaria *beharrezkoa ez delako*. Eta beharrezkoa ez dena, segurua izan nahi duen edozein sistematik ezabatu egin behar da, printzipioz.

Erantzukizunaren auzia

Azken finean, sekretua gordetzeko betebeharra duen edozein profesionalak baietz borobil batekin erantzun beharko liokeen galdera honako hau da:

Bihar nire bezeroetako batekin izandako elkarrizketa bat filtratzen bada eta epaitegi edo lanbide-elkargo batek konfidentzialtasuna nola kudeatzen dudan galdetzen badit, teknikoki froga dezaket erabili dudan kanalak ez duela kopiarik gordetzen hirugarrenen azpiegiturretan? Froga dezaket datuak ez direla inoiz atera elkarrizketan parte hartu duten bi pertsonen gailuetatik? Froga dezaket, beste kontinente bateko enpresa baten hitzean fidatu gabe, konfidentzialtasuna arkitekturak bermatzen zuela eta ez promesa batek?

Erantzuna ez bada, arazoa ez da tresna zehatza. Arazoa da tresna bati tresnak jasateko diseinatuta ez zegoen erantzukizun bat delegatu zaiola. Fitxategi konfidentzialak gutun-azal garden batean jartzea eta postariak barrura begiratu ez duela sinestea bezalakoa da.

Profesional batek bere bezeroekin komunikatzeko aukeratzen duen tresnak asko dio haien konfiantza nola baloratzen duen. Badira tresna batzuk konfiantza hori promesen mende ez egoteko diseinatuta daudenak, arkitekturaren mende baizik. Eta badira hala ez direnak. Aldea ezagutzea lanaren parte da.

Editore-oharra: Cuadernos hauek enpresak edo produktuak aipatzen dituztenean, ez da akusatzeko. Horiek eraikitzen dituztenek milioika lagunek erabiltzen eta estimatzen duten lana egiten dute. Seinalatzen duguna estrukturala da — eredu, ez marka. Markak adibide gisa agertzen dira, irakurleak ezagutzen dituenak direlako.

Aipatutako arau-esparrua

- 2016/679 (EB) Erregelamendua (RGPD), bereziki 5., 25. (datuen babesa diseinutik bertatik) eta 32. (tratamenduaren segurtasuna) artikulua.
- Sekretu profesionalari buruzko legedi nazionala (adibidez, Abokatzaren Estatutu Orokorra, Medikuntzako Deontologia Kodea).
- Zigor Kodea, sekretu profesionala hausteari buruzko artikulua.
- Elkargo profesionalen kode deontologikoak konfidentziasunari eta sekretu profesionalari dagokienez.

[← Aurrekoa](#)[Enkriptatzea ez da pribatua izatea: metadatuak zutaz diotena](#)[Hurrengoa](#) → [RGPD eta mezularitza profesionala: zergatik hausten dituzten gehienek arauak jakin gabe](#)

Azken irakurketak

- [Analisis · 2026ko maiatzaren 18a Pribatutasun erreala vs itxurazkoa: geure buruari egin beharreko galderak](#)
- [Analisis · 2026ko maiatzaren 18a Self-hosting praktika profesional gisa](#)
- [Kontzeptua · 2026ko maiatzaren 18a 24 hitzak: zer den identitate kriptografiko bat](#)

Eraman artikulua hau zurekin behar duzun lekura.

[↓ Markdown](#) [↓ Testu arrunta](#) [↓ PDF](#)

Fitxategia zure gailura deskargatuko da. Bertatik gorde, Solo2ra inportatu edo nahi duzun lekuan parteka dezakezu. Cuadernos ez du helburua zure ordez erabakitzen.

Lakre-zigilua · SHA-256 ca52f56e9d6aacd9340245890de5c44fe059934991023ed2b3e5b64c8c125355

Cuadernos Lakre · [Menzuri Gestión S.L.](#)ren argitalpena · R.Eugeniok idatzia · [Solo2](#) taldeak editatua.

Webgune honek ez du cookieak erabiltzen eta ez du hirugarrenen baliabiderik kargatzen. Bisita-kontagailu anonimo ostatatu bat erabiltzen du (Umami, gure Europako zerbitzarian) eta goiburuko bi kontroletarako beharrezkoa den gutxieneko JavaScripta: gai argia edo iluna, eta hizkuntza-hautatzailea. Jarraipenik gabe, profilatuta gabe, daturik partekatu gabe. Jarraitu nahi badiguzu: [RSS](#).